

Vizsgakérdések

Név:

Neptun-kód:

MINTAFELADAT

A vizsgán **két részből** áll. Az egyik rész az „A”, a másik a „B” tételekhez igazodik.

1. A vizsga első részében **egy-két rövidebb ellenőrző kérdést** kell megválaszolni. Ezek konkrét „A” tételekhez kötődnek, de sosem fedik le a teljes „A” tételt.

2. A vizsga második részében egy, a vizsgakövetelményekben előzőleg meghatározott szövegből származó **szövegrészletről** kell **esszét** írni. Az esszéírást ellenőrző kérdések segítik. Az esszének három kérdéskört kell átfognia: (i.) milyen elméleti kérdéstről szól a kiválasztott részlet, miért fontos és lényeges ez a probléma, (ii.) mit jelenthet a kortárs olvasó számára a szövegben megjelenő probléma, miért lehet ez fontos a számunkra napjainkban.

A vizsga megírására 60 perc áll rendelkezésükre.

1. Mit jelent Rawls igazságosság-elméletében a méltányosságként felfogott igazságosság koncepciója? Milyen funkciót tölt be az elméletben a tudatlanság fátyla?

2. *„Figyelembe véve mindazt, amit eddig a szuverenitásról mint jogi és politikai fogalomról elmondtunk, világos, hogy az abszolút vagy központi szuverenitás teljességgel hiányzik az Európai Közösség berendezkedéséből. Egyetlen tagállam sem rendelkezik korlátlan szuverenitással belügyeit illetően, sem politikai, sem pedig jogi értelemben. A közösség hatással van a tagállamok alapvető fontosságú politikai érdekeire is, és így képes politikai hatalmat gyakorolni bizonyos ügyeik felett. A közösségi jogalkotás pedig jogilag köti a tagországokat, ezáltal saját érvényességkritériumainak határain belül képes felülírni az állam belső törvényeit. Tehát a tagállamok külsőleg többé már nem tekinthetők teljességgel szuverén államoknak, ahogy egyetlen szervük sem tekinthető többé sem a jogszabály által garantált belső szuverenitás, sem a sértetlen politikai szuverenitás birtokosának. Ugyanakkor a közösség nyilvánvalóan nem állam. Olyan értelemben sem rendelkezik szuverenitással, mint egy államszövetség vagy egy szövetségi állam. Jogilag és politikailag sem független tagállamaitól (...) Ám a szuverenitás egy rendkívül fontos értelemben mégsem vész el végleg ebben a folyamatban. A nemzetközi jog szerint sem államnak, sem más, az unión kívüli entitásnak, sem egyénileg, sem közösen nem lehet nagyobb hatalma a tagállamok felett, mint korábban (...) Így tehát előállt egy komoly súlyú, a világ többi része szempontjából külső szuverenitás, és úgy tűnik, hogy politikailag a közösség szintje képes megerősíteni a tagállamok kollektív, bizonyos tekintetben pedig még egyéni cselekvési függetlenségét is. Amennyiben a „megosztott szuverenitás” retorikailag vagy analitikailag érvényesnek tekinthető, a közösség tagállamainak szuverenitása nem vészett el, csak a megosztás és egyesítés belső folyamatain esett át, és így bizonyos tekintetben külsőleg megerősödött. De ez*

a megosztás és egyesítés a „szuverén államon túlra” vitt bennünket – mégpedig jócskán túl.”

Neil McCormick: A szuverenitásról és a poszt-szuverenitásról. p.11.

Segítő kérdések:

Mit jelent a „megosztott szuverenitás”? Mit gondol, mit ért McCormick az alatt, hogy a tagállamok szuverenitása nem veszett el, csak „külsőleg megerősödött”?